

в організації і діяльності органів місцевого самоврядування; розширення кола суб'єктів права на участь у місцевому самоврядуванні; розбудови повноважень органів місцевого самоврядування у фінансово-бюджетній сфері, дійсної реалізації принципу формування державного бюджету «знизу», збільшення долі місцевих бюджетів у консолідованому загальнодержавному бюджеті з метою зміцнення матеріально-фінансової бази місцевого самоврядування. Цьому сприятиме закріплення та розширення повноважень місцевого самоврядування у сфері розвитку і підтримки малого та середнього підприємництва, працевлаштування місцевих жителів. Потребує також вирішення й питання створення системи органів адміністративної юстиції для правового захисту місцевого самоврядування, прав і свобод людини і громадянина в сучасних умовах державотворення. Тільки вирішивши ці проблеми, ми наблизимося до побудови правової держави, в якій права і свободи особи дійсно виступають головним напрямом її функціонування.

Висновки. Таким чином, в основу Конституції України закладено принципово нову правову сукупність зовнішньої і внутрішньої державної політики України, що спрямована на утвердження й забезпечення прав і свобод людини і громадянина. Необхідно вважати й те, що нині в Україні набуває поширення теорія визнання людської гідності, яка є інтегративною властивістю природи людини та виступає як один з інституційних джерел її основних прав. Держава має визнавати людину найвищою соціальною цінністю, легалізувати, охороняти, захищати її права і свободи, гарантувати їх реальне здійснення. Вона повинна створювати для неї всі необхідні умови для гідної праці, надавати соціальну допомогу тим, хто перебуває у складних життєвих обставинах.

Список використаних джерел:

1. Удовенко Г. Забезпечення прав людини / Голос України. 2003.
2. Тодика Ю. Н. Конституційні основи формування правової культури: Райдер, 2001. – С. 43.
3. Погорілко В. Ф. Конституція України. Проблеми теорії і практики 2001.. – С. 141-158.
4. Про ратифікацію Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Ради України. – 1997– Ст. 263.
5. Человек: философ. словарь / под общ. ред. И. Т. Фролова. – М. : Наука, 2000. – С. 3-7.
6. Шемшученко Ю. Конституція України і права людини / Ю. Шемшученко // Право України. – 2001. – № 8. – С. 13-16.
7. Чермних В. Права людини в Україні / Зубко // Нова політика. – 2001. С. 13.
8. Рабінович П. М. Моральна шкода та право на її компенсацію: загальнотеоретичний підхід . Право України. – 2002. – № 4. – С. 29.

ХОРОША Я. А.,
*студент 2 курсу Навчально-наукового інституту №3
Національної академії внутрішніх справ*

Науковий керівник:

ЧИЖОВ Д. А.
доцент кафедри конституційного права і прав людини Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

ПОНЯТТЯ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ ТА СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В УКРАЇНІ

Конституційні права, права і свободи людини і громадянина є основними елементами правового статусу особи. Вони забезпечують формування і забезпечення всебічного розвитку особи. Сприяє їй задоволенню потреб та інтересів

ПОЗ давніх часів права людини становлять одну із довічних проблем існування і соціально-культурного проблем людства. На сьогоднішній день проблема прав людини є найважливішою у міждержавних відносинах.

В своєму підручнику О. О. Майданнику вдало підкреслює важливість різниці двох доволі схожих понять «Насамперед слід враховувати загальноновизнаний факт про те, що поняття «права людини» і «права громадянина» близькі, але не тотожні. Вони не співпадають за своїм змістом та природою, оскільки є відображенням різних аспектів у правовому становищі особи» важливо не плутати ці значення адже це буде помилково [1, с.71].

Для початку визначимо поняття «прав людини». Поняття «права людини» акцентує свою увагу на невідчужуваності та непорушності, ці права нам даються з народження, «є основою правового статусу особи і до них належать права: на життя; на повагу до гідності» [2,с.67] вони мають природну сутність, найголовніше що вони існують незалежно від закріплення в законодавчих актах держави та є об'єктом міжнародно-правового регулювання. Також це поняття тлумачиться як «особистісні права» та має своє закріплення в Конституції Ураїни в статті 27-35 [3,с.8].

Що ж в собі становить зміст поняття «право громадянина». Загалом «право громадянина» включає в себе характеристики прав особи саме як громадянина певної держави. Перш за все це можливість брати участь в управлінні в управлінні суспільними і державними справами [4].

Поняття «свобод людини і громадянина» Давидова М. тлумачить так: «Поняття «свободи людини і громадянина» можна визначити як встановлена і гарантована законодавством сфера автономії людини і громадянина у взаємовідносинах з державною владою та іншими членами суспільства» Йде мова про таке як свобода волевиявлення, думки, переконань, совісті, захист

людини від втручання в її особистісне життя тощо [5,с.105]. Як зазначає О. Ф Скакун: «Правовий статус особистості відображає юридичне закріплення досягнутого суспільством обсягу свободи особистості». Правовий статус особистості - це для початку система яка складає в собі права і обов'язки, закріплених в Конституції та інших правових актах, документах що мають нормативний зміст. Обґрунтовується це тим що «Права і обов'язки-основний вихідний елемент права», а отже «правовий статус людини і громадянина може бути охарактеризований як система прав та обов'язків, законодавчо закріплюваних державою в конституціях та інших юридично-нормативних актах» [6].

Список використаних джерел:

1. Слінько Т.М., Летнянчин Л.І., Колісник В.П. та ін. Конституційне право України. Харків: Право, 2020. 592 с.
2. О. О. Майданник. Конституційне право України: навчальний посібник/ О. О. Майданник. — Київ: Алерта, 2011. — с. 71 -72,80
3. Конституція України: станом на 3 вересня 2019 р.: відповідає офіційному тексту. Харків: Право, 2019
4. М.В. Ковалів, М.Т. Гаврильців, М.М. Бліхар КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО УКРАЇНИ НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК Львів – 2014 с.67
1. 5. Давидова М. Конституціоналізм як гарантія забезпечення прав і свобод людини і громадянина в Україні / М. Давидова // Людина і політика. — 2001. — С. 105.
5. Скакун О.Ф. Теорія держави і права : підручник / О.Ф Скакун. — Харків : Консум, 2000 —704 с.

ЦИРУЛІК А.Ю.,

магістр Навчально-наукового інституту №3, Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник:

СЬОХ К.Я.,

доцент кафедри конституційного права і прав людини Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

ПРАВО НА СВОБОДУ СВІТОГЛЯДУ І ВІРОСПОВІДАННЯ

Зміст права на свободу світогляду і віросповідання визначається безпосередньо у ст. 35 Конституції України, де зазначено, що це право включає свободу сповідувати будь-яку релігію або не сповідувати ніякої, безперешкодно відправляти одноосібно чи колективно релігійні культи і ритуальні обряди, вести релігійну діяльність. Свобода світогляду передбачає можливість мати право на власні погляди щодо природи, людини і суспільства та змінювати їх, сповідувати релігію або бути атеїстом, не бути примушеним з боку держави або інших